

Nieuwsbrief ERF Updates - Nummer 05, 2016

Nummer 5, 2016

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:320](#) 26-02-2016

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:292](#) 19-02-2016

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:288](#) 19-02-2016

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:647](#) 23-02-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:1159](#) 16-02-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:1157](#) 16-02-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:9609](#) 15-12-2015

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2016:1657](#) 18-02-2016

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2016:1443](#) 09-02-2016

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:409](#) 03-02-2016

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2016:9](#) 06-01-2016

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2015:10401](#) 02-12-2015

RECHTSPRAAK

Gedeeltelijke kwijtschelding koopsom woning. WOZ-waarde niet van toepassing voor schenkbelasting, aldus Hoge Raad.

In 2010 koopt X een woning van haar vader voor 250.000 euro, zijnde de waarde in het economische verkeer. In de leveringsakte scheldt vader 40.000 hiervan kwijt. X doet aangifte van een schenking van 40.000 euro en vraagt om verrekening van de overdrachtsbelasting met de schenkbelasting (art. 24 lid 2 SW 1956). De inspecteur stelt de schenking op 48.000 euro, zijnde de WOZ-waarde van de woning van 258.000 euro verminderd met de betaalde koopsom van 210.000 euro. De rechtbank en het hof (Hof Amsterdam 12 februari 2015, ECLI:NL:GHAMS:2015:382) volgen de inspecteur in zijn stelling.

Het hof beschouwt de koop en kwijtschelding als een samenstel van rechtshandelingen in de zin van artikel 24 lid 2 SW 1956 en oordeelt vervolgens dat de woning het object van de schenking is.

De Hoge Raad vernietigt de uitspraak van het hof en gaat hiermee voorbij aan de conclusie van advocaat-generaal IJzerman (30 november 2015, ECLI:NL:PHR:2015:2396). De omstandigheid dat in de akte van levering 40.000 euro van de koopsom is kwijtgescholden – hetgeen een schenking in de zin van de Successiewet inhoudt – brengt volgens de Hoge Raad niet mee dat de woning het object van de schenking is. Dat wordt niet anders doordat de verkoop en de kwijtschelding zodanig met elkaar samenhangen dat zij voor artikel 24 lid 2 SW 1956 als een samenstel van rechtshandelingen worden beschouwd. Dit betekent volgens de Hoge Raad dat het bij de schenking verkregene in aanmerking moet worden genomen naar de waarde van de kwijtschelding, te weten 40.000 euro. Waardering van de woning met toepassing van het waarderingsvoorschrift van artikel 21 lid 5 SW 1956 is dan niet aan de orde.

In cassatie is het door het hof vastgestelde samenstel van rechtshandelingen niet bestreden. Dit samenstel brengt mee dat de samenloopregeling van artikel 24 lid 2 SW 1956 van toepassing is. Volgens de Hoge Raad moet de schenkbelasting als volgt worden berekend: belaste schenking (40.000 euro minus vrijstelling 5000 euro =) 35.000 euro al 10 percent is 3500 euro, waarop in mindering komt 2100 euro (6 percent overdrachtsbelasting over 35.000 euro).

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-02-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:320

Zaaknummer: 15/01414

Rechters: R.J. Koopman, C. Schaap, Th. Groeneveld, J. Wortel en M.E. van Hilten

Wetsartikelen: 21 SW 1956, 24 SW 1956 en 10 EP EVRM

RECHTSPRAAK

Tuchtrecht. Notaris heeft erfgenamen niet onder druk gezet om nalatenschap zuiver te aanvaarden.

Twee van de zes kinderen van erflaatster klagen over de afwikkeling van haar nalatenschap door de notaris (art. 93 lid 1 WNA). De notaris zou hen onder druk hebben gezet om de nalatenschap zuiver te aanvaarden en hem een boedelvolmacht te geven. In navolging van de kamer voor het notariaat (ECLI:NL:TNORARL:2015:15) wijst het hof deze klacht af.

De notaris heeft klagers uitgebreid schriftelijk geïnformeerd over de keuzemogelijkheden en de afwikkeling met hen besproken. Ook al zou komen vast te staan dat de notaris klagers meermalen heeft verzocht te tekenen, daarbij verwijzend naar de vier erfgenamen die dit al hadden gedaan, dan levert dat – objectief gezien – nog geen (ongeoorloofde) druk op. De omstandigheid dat klagers, naar hun zeggen, druk hebben ervaren, betekent niet dat om die reden de notaris een verwijt kan worden gemaakt.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 23-02-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:647

Zaaknummer: 200.172.415/01

Rechters: A.M.A. Verscheure, J.H. Lieber en C.P. Boodt

Wetsartikelen: 93 WNA

RECHTSPRAAK

Erbelasting. Waardering bedrijfspand waar optierecht op rust.

Erflaatster heeft bij leven aan haar huurder een koopoptie verstrekt. Hierdoor kan de huurder binnen drie maanden na het overlijden een bedrijfspand uit de nalatenschap kopen voor 70.000 euro. Tussen de huurder en de erfgenamen is in geschil of de huurder de optie tijdig heeft ingeroepen. Na twee jaar sluiten ze een compromis, waardoor de huurder het pand voor 300.000 euro overneemt. De huurder verkoopt het pand dezelfde dag nog voor 750.000 euro.

Voor de erbelasting hebben de erven het pand voor 70.000 euro aangegeven, volgens de inspecteur moet worden uitgegaan van 300.000 euro.

De rechtbank stelt de erfgenamen in het gelijk.

Gezien de verhoudingsgewijs zeer lage prijs die de huurder bij het inroepen van de optie zou moeten betalen, konden de erfgenamen er op de overlijdensdatum met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid van uitgaan dat de huurder gebruik zou maken van de optie en dat het pand dus niet op normale wijze ter verkoop kon worden aangeboden. De optie is ook daadwerkelijk ingeroepen. Dat uiteindelijk, meer dan twee jaar later, een veel hogere prijs is betaald, was bij overlijden niet voorzienbaar en voorspelbaar. Die hogere prijs is immers bij wijze van compromis overeengekomen kennelijk ter beëindiging van het geschil over de vraag of de optie tijdig was ingeroepen. De uiteindelijk betaalde prijs moet daarom buiten beschouwing blijven. De waarde in het economisch verkeer van het bedrijfspand (art. 21 lid 1 SW 1956) bedroeg bij overlijden dan ook niet meer dan de optieprijs van 70.000 euro.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 18-02-2016

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2016:1657

Zaaknummer: AWB - 15 _ 6515

Rechters: G.J. Ebbeling

Wetsartikelen: 21 SW 1956

RECHTSPRAAK

Erfbelasting. Waarde vordering op onwillige debiteur.

Voor de erfbelasting zijn de erfgenamen en de inspecteur het oneens over de waarde van een vordering van erflaatster. Het betreft een vordering op een van erflaatsters kinderen (H) en zijn bv van 725.000 euro. Volgens het hof hebben de erfgenamen aannemelijk gemaakt dat de waarde in het economisch verkeer van de vordering (art. 21 lid 1 SW 1956) nihil is. Er is sprake van betalingsonwil bij H, ook al voor moeders overlijden. Er zijn geen zekerheden gekoppeld aan de vordering. Invorderingsmaatregelen hebben tot niets geleid en de bv is intussen failliet. Anders dan de inspecteur stelt, is het niet aannemelijk dat een derde iets voor de vordering zou betalen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 16-02-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:1159

Zaaknummer: 14/01112

Rechters: B.F.A. van BFA Huijgevoort, A.P.M. van Rijn en G.J. van Leijenhorst

Wetsartikelen: 21 SW 1956

RECHTSPRAAK

NSW-landgoed met woningen en overige gronden. Waardering voor de erfbelasting.

B en de inspecteur zijn het niet eens over de waardering voor de erfbelasting (2011) van overige gronden (erf, tuin en aanhorigheden) bij woningen die deel uitmaken van een (niet-opengesteld) NSW-landgoed (art. 7 Natuurschoonwet 1928). Deze overige gronden zijn niet in aanmerking genomen bij de bepaling van de WOZ-waarde van de woningen (art. 18 lid 4 Wet WOZ). Dit betekent volgens het hof nog niet – zoals B betoogt – dat de waarde van de overige gronden ook voor de erfbelasting buiten beschouwing blijft. Als de gronden (exclusief de ondergrond van de opstallen) geen deel uitmaken van de WOZ-waarde (art. 21 lid 5 SW 1956), dienen de gronden gewaardeerd te worden naar de waarde in het economische verkeer bij erflaters overlijden (art. 1 lid 1 SW 1956, art. 21 lid 1 SW 1956).

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 16-02-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:1157

Zaaknummer: 14/01099

Rechters: B.F.A. van Huijgevoort, A.P.M. van Rijn en G.J. van Leijenhorst

Wetsartikelen: 1 SW 1956, 21 SW 1956, 7 Natuurschoonwet 1928 en 18 Wet WOZ

RECHTSPRAAK

***Uitleg testament samenwoners. Van samenwonen naar LAT-relatie.
Partner geen erfgenaam meer.***

C overlijdt in 2014. In 1995 is C met A gaan samenwonen en heeft hij A in zijn testament tot enig erfgenaam benoemd, *'mits ik ten tijde van mijn overlijden nog met mijn partner samenwoon en met haar een gemeenschappelijke huishouding voer'*.

In 2008 zijn A en C gescheiden van elkaar gaan wonen. A stelt dat de erfstelling niettemin effect heeft, omdat A en C hun relatie hebben voortgezet als LAT-relatie. Volgens A heeft C ook voor dit geval A tot erfgenaam benoemd (uitleg, art. 4:46 BW). Subsidiair stelt A dat C kennelijk in de onjuiste veronderstelling verkeerde dat bij het ontbreken van samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding, A en C ook geen levenspartners meer zouden zijn (dwaling in de beweegreden, art. 4:43 lid 2 BW).

De rechtbank wijst beide standpunten van A af. Het testament is duidelijk (art. 4:46 BW, HR 3 december 2004, NJ 2005/58) en de voorwaarde is niet vervuld, aldus de rechtbank. Er is ook geen sprake van een ten onrechte als bestaande of ontijdig opgehouden omstandigheid of van een verwachting die niet in vervulling is gegaan (art. 4:43 lid 2 BW).

Wel heeft C een vordering op de nalatenschap van A uit ongerechtvaardigde verrijking (art. 6:212 BW). A was namelijk oorspronkelijk begunstigde van een levensverzekering die via verpanding aan de nalatenschap ten goede is gekomen.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 06-01-2016

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2016:9

Zaaknummer: C/08/169177 / HA ZA 15-162

Rechters: J. van der Hulst

Wetsartikelen: 4:43 BW, 4:46 BW en 6:212 BW

RECHTSPRAAK

Beroepsaansprakelijkheid notaris. Notaris heeft niet gewezen op mogelijkheid van doorschuiven inkomstenbelasting. Hoge Raad laat veroordeling hof intact.

Volgens Hof Amsterdam (18 november 2014, ECLI:NL:GHAMS:2014:4780) heeft de notaris bij de afwikkeling van een nalatenschap een beroepsfout gemaakt door de erfgenamen niet te wijzen op de mogelijkheid van het doorschuiven in plaats van terstond afrekenen van het verkrijgingsvoordeel van aandelen (art. 4:38 Wet IB 2001).

Het hof berekent de schade voor de erfgenamen op het verschil in inkomstenbelasting en successiebelasting tussen afrekenen en doorschuiven. De heffingsrente die is gerelateerd aan de te veel betaalde belasting komt ook voor vergoeding door de notaris in aanmerking, omdat deze in causaal verband staat met zijn tekortkoming (art. 6:98 BW). Ook is er reden voor vergoeding van de wettelijke rente (art. 6:119 BW).

De erfgenamen hebben in redelijkheid belastingadviseurs ingeschakeld om de schade zo mogelijk te beperken. Ook deze kosten moeten worden vergoed.

De notaris beroept zich op eigen schuld van de erfgenamen, die beschikten over eigen adviseurs (art. 6:101 BW). Het hof wijst het beroep op deze billijkheidscorrectie af. Gelet op zijn taak en functie in het rechtsverkeer mochten de erfgenamen de notaris beschouwen als de bij uitstek deskundige en onafhankelijke adviseur, zodat zij op de juistheid van zijn adviezen mochten vertrouwen. De notaris heeft zich steeds op het standpunt gesteld dat er geen alternatief was voor afrekenen. Volgens het hof hoefden de erfgenamen niet bij een derde voor een second opinion te rade te gaan. Hetzelfde geldt als de erfgenamen op de juistheid van de adviezen van de notaris hebben vertrouwd, in plaats van op die van hun adviseurs.

De executeur gaat overigens vrijuit. Hij beschikte over geen enkele relevante ervaring of deskundigheid op juridisch of fiscaal gebied en mocht ook afgaan op de deskundigheid van de notaris.

De klachten tegen dit oordeel kunnen volgens de Hoge Raad – die de conclusie van de

advocaat-generaal volgt – niet tot cassatie leiden en dit behoeft geen nadere motivering (art. 81 lid 1 Wet RO).

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-02-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:292

Zaaknummer: 15/01143

Rechters: F.B. Bakels, C.A. Streefkerk, A.H.T. Heisterkamp, G. de Groot en M.V. Polak

Wetsartikelen: 6:98 BW, 6:101 BW, 6:119 BW, 4:38 Wet IB 2001 en 81 Wet RO

RECHTSPRAAK

Beroepsaansprakelijkheid notaris. Opeisbaarheid legitieme niet uitgesteld (art. 4:82 BW). Beroepsfout notaris, aldus Hoge Raad.

Erflater heeft in 2003 zijn kinderen uit zijn eerste huwelijk onterfd. Zijn tweede echtgenote heeft hij tot enig erfgenaam benoemd. Na erflaters overlijden stelt zijn weduwe dat de notaris (kandidaat-notaris als waarnemer) een beroepsfout heeft gemaakt, doordat de opeisbaarheid van de legitieme porties niet is uitgesteld in het testament (art. 4:82 BW). De kinderen hebben hun legitieme bij de weduwe opgeëist, waardoor zij schade zou hebben geleden.

Volgens de rechtbank was inderdaad sprake van een beroepsfout. Volgens het hof niet (Hof Den Haag 2 december 2014, ECLI:NL:GHDHA:2014:4290). De Hoge Raad vernietigt thans het arrest van het hof, de conclusie van de advocaat-generaal volgend.

De Hoge Raad stelt voorop dat een notaris als beroepsbeoefenaar de nodige zorgvuldigheid moet betrachten (zie bijv. HR 20 januari 1989, ECLI:NL:HR:1989:AD0586, *NJ* 1989/766 en art. 43 lid 1 WNA). Op degene die stelt dat de notaris hierin is tekortgeschoten, rust de stelplicht en bewijslast daarvan. De notaris moet echter voldoende feitelijke gegevens verstrekken ter motivering van zijn betwisting, om degene die hem aanspreekt aanknopingspunten voor eventuele bewijslevering te verschaffen (HR 10 januari 1997, ECLI:NL:HR:1997:ZC2244, *NJ* 1999/286). Voor zover de notaris geen aantekeningen heeft van zijn voorlichting aan cliënt en daardoor niet aan zijn motiveringsplicht kan voldoen, komt dat voor zijn risico.

Uit de beschikbare aantekeningen blijkt dat erflaters verhouding met zijn kinderen slecht was, hij hen wilde uitsluiten als erfgenaam en een testament 'op de langstlevende' wilde.

Volgens het hof is niet komen vast te staan dat erflater de niet-opeisbaarheidsclausule in zijn testament wilde. Als erflater niet op de mogelijkheid van de clausule (en de gevolgen van het achterwege laten ervan) is geweest, heeft hij zich over de wenselijkheid van de clausule ook geen mening kunnen vormen, aldus de Hoge Raad. Het hof heeft geen omstandigheden vastgesteld waaruit volgt dat de notaris erflater over artikel 4:82 BW heeft voorgelicht of dat deze voorlichting achterwege kon blijven.

Volgens het hof blijft de weduwe, gelet op haar aandeel in de huwelijksgemeenschap,

nabestaandenpensioen en eigen vermogen, goed verzorgd achter, ook na betaling van de legitieme porties. De Hoge Raad vindt dit oordeel onvoldoende gemotiveerd.

Volgens het hof lijdt de weduwe geen schade (verarming) door het uitkeren van de legitieme porties (schulden van de nalatenschap, art. 4:7 lid 1 onder g BW). Volgens de Hoge Raad miskent het hof hiermee dat, hoewel ter zake van de legitieme porties een schuld ontstaat, de weduwe bij niet-opeisbaarheid van die schuld de gehele nalatenschap kan verteren.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-02-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:288

Zaaknummer: 15/01318

Rechters: F.B. Bakels, A.H.T. Heisterkamp, G. Snijders, M.V. Polak en T.H. den Tanja-van Broek

Wetsartikelen: 4:7 BW, 4:82 BW en 43 WNA

RECHTSPRAAK

***Verkoop en kwijtschelding onder uitsluitingsclausule.
Samenhangende rechtshandelingen.***

Tussen partijen is in geschil of het aandeel van de vrouw in een van haar ouders verkregen woning in de huwelijksgemeenschap met de man is gevallen (art. 1:94 BW). De vrouw heeft de woning (destijds bouwgrond) in 1993 van haar ouders verkregen met haar broers. Deze verkrijging staat in direct verband met de op dezelfde dag tussen haar en haar ouders overeengekomen lening.

Kort daarop hebben de ouders een deel hiervan kwijtgescholden. Vervolgens hebben in 1993, 1994 en 1996 kwijtscheldingen onder uitsluitingsclausule plaatsgevonden. De rechtbank stelt vast dat de vrouw door deze kwijtscheldingen onder uitsluitingsclausule meer dan de helft van de koopsom uit haar privévermogen heeft voldaan.

Gelet daarop en de samenhangende rechtshandelingen in het tijdvak 1993 tot en met 1996 concludeert de rechtbank in het licht van de uitspraak van de Hoge Raad van 1 mei 2015 (ECLI:NL:HR:2015:1199), dat het aandeel van de vrouw in de bouwgrond met de daarop later gerealiseerde woning niet in de huwelijksgemeenschap is gevallen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 09-02-2016

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2016:1443

Zaaknummer: C/03/210674 / FA RK 15-2987

Rechters: P.H.J. Frénay

Wetsartikelen: 1:94 BW en 7:175 BW

RECHTSPRAAK

Wettelijke vereffening en schulden van de nalatenschap. Zuiver aanvaard hebbende erfgenamen kunnen al tijdens de vereffening in privé aangesproken worden tot betaling.

Vader overlijdt in 2001. Zijn nalatenschap vererft volgens een ouderlijkeboedelverdelingstestament (art. 1167 oud BW) naar moeder en vier kinderen. Moeder overlijdt in 2009. Zij laat dezelfde vier kinderen als erfgenamen achter. Kind X aanvaardt de nalatenschap van moeder beneficiair, waardoor de nalatenschap wettelijk vereffend moet worden (art. 4:202 BW). De andere kinderen aanvaardden haar nalatenschap zuiver.

Nog voordat de vereffening is afgerond, spreekt X de andere kinderen in privé aan tot betaling van zijn erfdeel uit vaders nalatenschap (opgerente vordering). De rechtbank veroordeelt de andere kinderen tot betaling hiervan (naar rato).

Hoewel het op de weg van de vereffenaar ligt om de schulden van de nalatenschap van moeder (art. 4:7 lid 1 onder a BW) in kaart te brengen en te betalen (voordat tot verdeling kan worden overgegaan), heeft zuivere aanvaarding door de drie kinderen tot gevolg dat nalatenschapsschulden kunnen worden verhaald op hun eigen vermogen (art. 4:184 lid 2 aanhef en onder a BW). Nu X voor de voldoening van deze schuld geen verhaal wenst op de goederen van de nalatenschap, maar de andere kinderen in privé aanspreekt, hoeft de vereffening niet te worden afgewacht.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 03-02-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:409

Zaaknummer: C/16/379725 / HA ZA 14-834

Rechters: C. Karman

Wetsartikelen: 4:1167 BW, 4:182 BW en 4:202 BW

RECHTSPRAAK

Schenkingstraditie aangenomen. Meerderjarigenbewindvoerder krijgt machtiging voor een incidentele, grotere schenking.

Twee kinderen voeren het meerderjarigenbewind over moeders vermogen. Zij verzoeken machtiging voor schenkingen aan alle kinderen (art. 1:441 lid 2 onder a BW). Het gaat om aflossing van leningen van de kinderen aan moeder (totaal 15.000 euro) en een extra schenking van 20.000 euro per kind.

De leningen blijken alleen uit belastingaangiften van moeder. Het hof acht dit onvoldoende om het bestaan van de leningen aan te nemen.

Wel verleent het hof machtiging voor de extra schenkingen, onder toepassing van de Aanbevelingen meerderjarigenbewind van het LOVCK. Het hof ziet een zekere schenkingstraditie, ingegeven door adviezen van de vaste accountant van de ouders, die al voor het bewind is aangevangen. In die traditie past een incidentele, royalere uitkering, mede in aanmerking genomen dat de woning van moeder recentelijk is verkocht. Gelet op het liquide vermogen is de verzochte schenking financieel verantwoord. Moeders verzorging loopt geen gevaar.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 15-12-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:9609

Zaaknummer: 200.169.439

Rechters: P.M.M. Mostermans, K.J. Haarhuis en M.J. Stolwerk

Wetsartikelen: 1:441 BW

RECHTSPRAAK

Ouders beheren legaat van minderjarig kind. Kind kan na 27 jaar geen rekening en verantwoording meer verlangen.

Dochter X is geadopteerd en heeft in 1986, toen zij nog minderjarig was, een aanzienlijk legaat van haar (biologische) grootvader ontvangen. X verlangt in 2013 van haar (adoptief)ouders rekening en verantwoording over het door hen gevoerde beheer over het legaat. Volgens de kantonrechter kan X dit 27 jaar na haar meerderjarigheid en de overdracht van het beheer, niet meer verlangen. X, zelf jurist en gehuwd met een jurist, heeft niet voldoende onderbouwd waarom zij niet veel eerder rekening en verantwoording had kunnen vragen. Voorts vordert X betaling wegens onrechtmatig handelen. Haar ouders zouden het legaat niet volledig hebben afgedragen. Deze vordering is inmiddels verjaard (art. 3:306 BW).

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 02-12-2015

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2015:10401

Zaaknummer: 3915638 / CV EXPL 15-1665 (H.K.)

Rechters: W.A. Swildens

Wetsartikelen: 1:253i BW en 3:306 BW